

literatura i Art

LLIBRES

“La vida de Joan Gralla”

de AMADOR GARRELL

En un article que dies enrera enviàrem a «La Gralla» i que per raons de delicadesa del nostre amic Amador Garrell, ben comprensibles per cert, no fou publicat, parlarem de «La vida de Joan Gralla» en un sentit polític o ideològic; avui ens plau de parlar-ne des d'aquesta secció en un de literari o artístic.

Amador Garrell ha escrit «La vida de Joan Gralla», prescindint d'aquells caminadors que sovint s'imposen molts autors que escriuen de cara a un sector de públic determinat. Millor dit, ha escrit la seva primera obra abocat amb l'esguard fit a aquells fets de la vida de Joan Gralla, que li han servit de tema, i ha sabut novel·lar amb una gran empena de novel·lista.

Tenim per exemple el capítol, *Aquella nit de Sant Antoni*, que la narració sembla evaporar-se en un món imaginari, component-se en una lluita poemàtica, l'imaginació i la realitat.

És precisament en aquesta classe d'obres tan poc corrents en la novel·lística catalana, on més pot manifestar-se el temperament d'artista d'un autor. L'autor no podent excedir-se del corriol que els fets l'hi assenyalen a seguir i, per altra part, no abandonar-s'hi del tot, si en comptes de novel·la no vol fer història pura, ha de procurar que el món real a què està sotmès, guardi una perfecte relació amb el món subgectiu de l'imaginació.

Per aquest treball de subjectivitat intel·lectual calen uns coneixements i una envergadura artística gens vulgars.

Això és el què ha fet Amador Garrell amb la seva obra; ens ha presentat la cara d'una vida, suavitzada per el gust artístic del literat, sense que aquesta perdés res del seu valor històric.

Hem dit la cara perquè en efecte, en l'obra que comentem malgrat parlar-ne el títol, no és tota la vida de Joan Gralla, potser son els fets més interessants però, és innegable que en molts moments de l'obra, l'autor deixa d'explicar aspectes que endevinem interessants, per la completació de la vida modèlica que ha novel·lat.

No sabriem a què atribuir les llacunes que Amador Garrell deixa, hem de creure, expressament, en la narració dels fets de la vida de Joan Gralla, si no fos una excessiva delicadesa de sentiments, els mateixos que li priven de nomenar per el seu nom, el vertader nom que s'amaga darrera el pseudònim de Joan Gralla, com diu en el pròleg Pere Coromines. «La vida de Joan Gralla» a més d'ésser un llibre escrit amb una claretat i una força emotiva considerable, és un vertader document històric amarat de generositat i noblesa.

Pe fi, l'obra que ens ha ofert Amador Garrell, la llegiran amb plaer tots aquells que gustin d'una literatura sòbria, a l'ensens que vulguin conèixer la vida, millor dit, uns aspectes de la vida, d'un idealista del segle passat.

DOMÈNEC COLOMER

La Música a Granollers

Es un xic atrevit descapdellar amb una unitat de criteri i sense desagradar a un que altre interessat, l'argument que encapsala la present columna, ja que és un tema de una transcendència singular en la vida ciutadana, però a despit d'això, intentarem fer-ho amb el màxim unison del pensament comú.

No és la nostra intenció fer una explicació detallada ni en forma poètica del què son les orquestres de festa major, ja prou conegudes, ni la definició artística de cada músic; a nosaltres no ens estaria gens bé. El que ens proposem és resoldre el nostre concepte en prò de la música d'alta categoria, que disfrutem d'un temps ençà a la nostra ciutat; pintar amb el colorit més fornit i fantasiós la tradició artística del nostre poble; encastar la

ploma amb el més febril entusiasme i neguit, per la descripció exacte del tema que toquem. Aquesta és la intenció que ens domina.

En èpoques llunyanes hem vist músics que per donar esplai als seus sentiments artístics, anaven devegades a la nit, a sota de un avellaner a tocar melodies a la lluna. Eren uns veritables romàntics retrassats... i la personificació del boemi, ja que sempre el que s'aixecava primer, era el que anava més mudat, era un començament ideal per a la amplitud del successiu.

Encaminant els passos per a la perfecció dels sentiments d'aquest bell art, uns quants amics aïmants de la bona música s'aplegaven per reunir alguns cabals i fer venir a la nostra — allavors vila — artistes de diversos instruments, per la delectança artística de la població, comentant aquests, sinó amb un veritable coneixement de causa, almenys amb la fervorositat pròpia del entusiasta;

La **DIGESTONA** Chorro, cura, calma i no perjudica. Preu 3 ptes.